

"Evet, güneş ve aydan, gece ve gündüzden, kış ve yazdan tut, tâ nebâtâtın muhtaç ve aç hayvanların imdadına gelmelerinde; ve hayvanların zayıf, şerif insanların imdadına koşmalarında,.. " cümlesinin İzahı?

Kainat ve kainatın unsurları ve elementleri arasında açıkça görülen *yardımlaşma, dayanışma, cevaplaşma, kucaklaşma* gibi fiiller, kainatı parçalanmaz ve bölünmez bir bütün haline getiriyor. Bu fiiller sayesinde kainat âdeta, kompleks çalışan bir fabrika şekline giriyor. Bir bütün olan ve fabrika şekline giren kainat, tamamı ile hayat sahiplerine hizmet ediyor.

Mesela; bir **elmanın** teşekkülünde ve oluşmasında güneş, hava, su, toprak, elementler dolaylı olarak yıldız ve galaksiler, hepsi bir intizam ve yardımlaşma içinde çalışıyorlar. Şayet bu unsurlardan bir tanesi bu yardımlaşma ve dayanışma içinden çıksa, **elma** olmaz. Mesela; **güneş bu halkadan çıksa elma vücut bulamaz.** Ya da milyarlarca yıl uzakta olan bir galaksi, yörüngesini şaşırıp intizamı bozsa, kainat sistemi yerle bir olup, elma yine oluşamaz.

Nasıl fabrikanın içindeki makine ve cihazlardan birisi bozulsa ya da atıl kalsa, netice elde edilemez, yani ürün alınamaz ise, kainat fabrikasının bir dişlisi kırılrsa ya da bozulsa, kainatta hayat mümkün olmazdı.

Demek hayat kimin ise; hayatın meydana gelmesinde hizmet eden kainat da onundur. Bu da Allah'ın kainat üstündeki **rububiyet** ve **uluhiyetini** açıkça bize gösterip ispat ediyor. Güneşin basit bir elmaya boyun eğmesi ve ona hizmetkarlık yapması, Allah'ın tedbir ve terbiyesinin her şeyi kuşattığını bize gösteriyor. Daha bunun gibi binlerce örneği, buna kıyas edebiliriz.

Soruda geçen kısım için tıklayınız:

[Sözler, Yirmi İkinci Söz İkinci Makam.](#)